

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 147

16 Δεκεμβρίου 2004

«Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός·
Ἀκολουθήσωμεν, λοιπον, ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ,
μετά τῶν μάγων Ἀνατολῆς τῶν βασιλέων...».

Στή Φάτνη...

Κείμενο

«Ύψηλὲ βασιλεῦ,
τί σοι καὶ τοῖς πιωχεύσασι;
Ποιητὰ οὐρανοῦ
τί πρὸς γηῖνους ἤλυθας;
Σπηλαίου ἡράσθης
ἢ φάτνη ἐτέρφθης;
Ἰδού οὐκ ἔστι
τόπος τῇ δούλῃ σου
ἐν τῷ καταλύματι·
οὐ λέγω τόπον,
ἀλλ' οὐδέ σπήλαιον,
ὅτι καὶ αὐτό
τοῦτο ἀλλότριον·
καὶ τῇ μέν Σάρρα
τεκούση βρέφος
ἐδόθη κληρὸς γῆς πολλῆς,
ἐμοί δέ οὐδέ φωλεός·
ἐχρησάμην τό ἄντρον
ὃ κατώκησας βουλήσει,
παιδίον νέον,
ὃ πρό αἰώνων Θεός».

Μετάφραση

Μεγάλε βασιλιά,
πῶς βρέθηκες ἀνάμεσα
στούς φτωχοὺς;
Ποιητὰ τοῦ Οὐρανοῦ
γιατί ἦρθες στούς γηῖνους;
Ἐρωτεύτηκες τό σπήλαιο
ἢ ἀναπαύτηκες στή φάτνη;
Νά, δέν ὑπάρχει
τόπος, γιά τή δούλη σου,
στό κατάλυμα.
Δέ λέω γιά τόπο,
δέν ὑπάρχει οὔτε σπήλαιο,
γιατί καί αὐτό
εἶναι ξένο.
Καί στή μέν Σάρρα,
ὅταν γέννησε βρέφος,
τῆς δόθηκε, σάν κληρὸς, γῆ
πολλή,
ἀλλά σέ μένα δέ δόθηκε
οὔτε φωλιά.
Χρησιμοποίησα τή σπηλιά
πού θεληματικά κατοίκησες,
νέο παιδί,
ὃ προαιώνιος Θεός.

(Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ:

Κοντάκιον τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, γ')

Σ
Κ
Α
Ν
Δ
Α
Λ
ΟΜ
Π
Ε
Ζ
Ε
Ν
Ι
Τ
Η

Κατηγορώ δημόσια τό Χριστόδουλο (7)

Σήμα-βήμα, μέ ὁδηγό τήν πνιγμένη ὁσφρηση, συρόμαστε στήν κατωφέρεια τῶν λυμάτων τῆς ἀτυχέστατης καί ὑποπτης, σημερινῆς, ἐκκλησιαστικῆς μας διοίκησης. Στόν ἐκπεσμό τῆς ἀξιοπρέπειας τῶν προσώπων. Καί στήν προδοσία τῶν θεσμίων τῆς ἀγιότητας Ἐκκλησίας μας.

1. Στό δεύτερο κεφάλαιο τοῦ ἀνακριτικοῦ πορίσματός του, ὁ Μητροπολίτης Ἡλείας Γερμανός, δεσμευμένος στήν ὑποχρέωση νά ἀπαλλάξει ἀπό κάθε κατηγορία τόν «ἐν ἀνομίαις» συνάδελφό του Μπεζενίτη, καταφεύγει καί σέ δικολαβίστικα τεχνάσματα. Ὑποστηρίζει, πῶς, μελετώντας τόν ὑπερφορτωμένο φάκελλο, μέ τά ἀποδεικτικά στοιχεῖα, πού πιστοποιοῦν τή διάστροφη σεξουαλική ἐνασχόληση τοῦ κ. Μπεζενίτη, ἀνακάλυψε, ὅτι οἱ καταγγελίες δέν εἶχαν κατατεθεῖ νόμι-

μα καί, κατά συνέπεια, ἔπρεπε νά μή γίνουν ἀποδεκτές ἀπό τή Διαρκή Ἱερά Σύνοδο.

Γράφει ὁ ἀφελής (ἤ, μήπως, πονηρότατος;) ἀνακριτής:

«1... Ἡ μήνυσις γίνεται ἐγγράφως ὑπό τοῦ μηνύοντος αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικῆς ἐγγράφου ἐντολῆς πρὸς τόν Γραμματέα τῆς Μητροπόλεως, ὀφείλοντα νά ἀνακοινώσῃ ταύτην ἀμελητῇ τῷ Μητροπολίτῃ ἢ τῷ ἀναπληρωτῇ αὐτοῦ....

Ἐάν ἡ μήνυσις ἐγένετο δι' ἐγγράφου ἐντολῆς, τό ἔγγραφο τῆς ἐντολῆς προσαρτᾶται εἰς τήν ἔκθεσιν. Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ μήνυσις ἡ γενομένη κατὰ τοῦ κληρικοῦ ὑπό τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 67 ἔδαφ. β' καί γ' μνημονευομένων, πλὴν ἂν οὗτος ὑπῆρξεν ὁ παθὼν ἐκ τοῦ παραπτώματος κληρικοῦ.

2. Κατά ταῦτα ἡ Ἀνάκρισις δι-

απιστώνει, ότι αὐτοὶ ὑποβλήθησιν εἰς τὴν ΔΙΣ μηνυτήριοι ἀναφοραί, ἤτοι

α) Ἡ ἀπὸ 30-10-2002 τῶν 11 κατηγορῶν,

β) Ἡ ἀπὸ 4-11-2002 τοῦ Ἑμμανουήλ Στ. Ἀργύρη καὶ

γ) ἡ ἀπὸ 14-1-2003 τῶν τεσσάρων κατηγορῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος ὑπεβλήθησαν ΟΧΙ αὐτοπροσώπως καὶ ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, ἀλλὰ διὰ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ. Ὑπεβλήθησαν δηλαδὴ παρατύπως καὶ παρὰ τὸν Νόμον».

Ὁ ἀπλὸς ἀναγνώστης, πού δέν ἀσχολεῖται, «κατ' ἐπιστήμην», μέ τή διερεύνηση καὶ τή διασάφηση τῶν Νόμων, ἀρχίζει νά συστρέφεται καὶ νά διαπορεῖ, ὅταν μελετᾷ, λίγο προσεκτικὰ τὴν παράγραφο αὐτὴ τοῦ πορίσματος.

Ὁ σχετικὸς Νόμος, τὸν ὁποῖο ἐπικαλεῖται ὁ ἀνακριτὴς, ὁρίζει μέ σαφήνεια, ὅτι «Ἡ μήνυσις γίνεται ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ μηνύοντος αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικῆς ἐγγράφου ἐντολῆς.»

Στὴ συνέχεια, ὁ σοφὸς ἀνακριτὴς(!) ἐκθέτει τὴ συμπερασματικὴ του ἁποψη, ὅτι ὅλες οἱ καταγγελίες, πού ἐπιδόθηκαν στὴ Γραμματεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑποβλήθηκαν «διὰ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ» καί, ἄρα, «ὑπεβλήθησαν παρατύπως καὶ παρὰ τὸν Νόμον».

Νά τοῦ καταλογίσει κανεὶς ἀφέλεια; Νά τὸν χαρακτηρίσει ὡς «φίλα προσκείμενο» πρὸς τὸ κλάμπ τῶν ὁμοφυλόφιλων; Νά τὸν κατηγορήσει γιὰ παραβίαση τῆς νομικῆς καὶ ἠθικῆς δέσμευσης, πού τοῦ ἐπιβάλλει ἀμεροληψία καὶ εὐθυκρισία κατὰ τὴν ἄσκηση τῆς ὑπευθυνότητος τοῦ ἀνακριτῆ; Ὁ

Μητροπολίτης Γερμανός, ἐνῶ κατέγραψε στό σύνολό τῆς τῆ σχετικῆς διάταξη τοῦ Νόμου, πού ὁρίζει κατὰ ποιοῦ τρόπο κατατίθεται ἡ καταγγελία, στὴ συνέχεια ἔδειξε ὅτι ἀγνόησε τὴ διαζευκτικὴ διατύπωσή της.

Ὁ νόμος λέει, ὅτι «ἡ μήνυσις γίνεται ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ μηνύοντος αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικῆς ἐγγράφου ἐντολῆς....». Ὅταν, λοιπόν, οἱ μηνυτὲς κατέθεσαν τίς μηνύσεις τους «διὰ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ», δέν ἀνταποκρίθηκαν πρὸς τὴν ὑποχρέωση, νά τὴν καταθέσουν «δι' εἰδικῆς ἐγγράφου ἐντολῆς»; Ἄν ἡ εἰδική, ἐγγράφος ἐντολή δέν εἶναι αὐτή, πού περιέχεται στό ἐγγράφο, τότε ὁποῖο κατέθεσε ὁ Δικαστικὸς Ἐπιμελητής, τί εἶναι; Ποιὸ ἄλλο τρόπο θά ἔπρεπε νά χρησιμοποιήσουν, γιὰ νά εἶναι ἡ κατάθεσή τους σύμφωνη μέ τὴ σχετικὴ διάταξη τοῦ Νόμου;

Φίλος, μέν, μπορεῖ νά εἶναι στὸν κ. Γερμανὸ ὁ Μητροπολίτης Μπεζενίτης. Ἴσως καὶ στενὸς συνοδοιπόρος. Ἀλλὰ ὁ Νόμος εἶναι Νόμος. Δέ νομιμοποιεῖται ὁ ἀνακριτὴς νά κρατᾷ καὶ νά κραδαίνει τὸ πρῶτο τμῆμα τῆς διάταξης καὶ νά ἀποκρύπτει τὸ δεύτερο. Καὶ δέ δικαιούται, μέ μιὰ τέτοια πράξη πλαστοκλήσεως ἐρμηνείας τοῦ Νόμου, νά κηρύττει παράνομη τὴν κατάθεση τῶν καὶ τέτοιων καταγγελιῶν.

2. Ἀλλὰ ἔχει ἐμφυτεύσει καὶ δεῦτερο μαργαριτάρι στό κεφάλαιο αὐτό τοῦ πορίσματος τοῦ ὁ κ. Γερμανός. Στὴν ἐπίμονη προσπάθειά του νά ἀποδείξει ἔκνομη τὴν κατάθεση τῶν καταγγελιῶν ἐναντίον τοῦ Μπεζενίτη, ἀνακαλύπτει(!) καὶ ἄλλη παρατυπία.

Γράφει: «Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ μήνυσις ἢ γενομένη κατὰ τοῦ κληρικοῦ

ὕπο τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 67 ἔδαφ. β' καί γ' μνημονευομένων, πλὴν ἂν οὗτος ὑπῆρξεν ὁ παθὼν ἐκ τοῦ παραπτώματος κληρικοῦ».

Ὁ ἀναγνώστης θά ἔχει, ὅπως δὴ ποτε, τὸ ἐνδιαφέρον νά πληροφορηθεῖ τί θεσπίζει, μέ τὸ δεύτερο καί μέ τὸ τρίτο ἐδάφιο τοῦ, τὸ ἄρθρο 67 τοῦ Νόμου 5383/32 "Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων". Ποιοί εἶναι αὐτοί, πού ἐμποδίζονται νὰ ἀποβάλουν μήνυση κατά κληρικοῦ. Καί γιὰ ποιοί λόγοι ἡ ἐκκλησιαστική διοίκηση διατάσσεται νά μή κάνει ἀποδεκτὴ τὴν καταγγελία τους.

Γιὰ νά διαφωτιστοῦμε, πρέπει, ὅπως δὴ ποτε, νά διαβάσουμε τὸ σχετικὸ ἄρθρο.

Τὸ παραθέτω:

«Ἐκ τῶν 67 α) Ἡ κλῆσις ὡς μαρτύρων τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικῶν, στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπαξιωματικῶν καί ἐν γένει στρατιωτικῶν γίνεται δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸν οἰκεῖον φρούραρχον.

β) Ἡ κλῆσις ὡς μαρτύρων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν γίνεται δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὴν οἰκείαν ἀρχήν.

γ) Ἡ κλῆσις ἀξιωματικῶν, στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπαξιωματικῶν καί ἐν γένει στρατιωτικῶν εὐρισκομένων ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου, ὡς καί ἡ τῶν ναυτικῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, ναυτῶν καί ναυτικῶν ὑπαλλήλων γίνεται δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον».

Ποία σχέση ἔχει τὸ ἄρθρο αὐτὸ μέ τὴ νομότυπη κατάθεση τῶν καταγγελιῶν; Αὐτό, μόνο ὁ ἀνακριτὴς Μητροπολίτης Γερμανὸς μπορεῖ νά τὸ ἐξηγήσει. Ἄν μπορεῖ νά τὸ ἐξηγήσει; Γιατί, ὅπως βλέπει ὁ ἀναγνώστης μας, τὸ ἄρθρο

αὐτό δὲν ἀναφέρεται στὴν κατάθεση τῶν καταγγελιῶν, ἀλλὰ στὴν κλήση τῶν μαρτύρων. Καί, συγκεκριμένα, θεσπίζει, ὅτι, ἂν ἡ ἀνάκριση ὑποχρεωθεῖ, γιὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο, νά καλέσει ὡς μάρτυρες, εἴτε κατηγορίας, εἴτε ὑπεράσπισης, πρόσωπα, πού ὑπηρετοῦν στὶς Ἐνοπλεις Δυνάμεις ἢ στὰ Σώματα Ἀσφαλείας, πρέπει νά ἀπευθυνθεῖ, μέ ἐγγράφου τῆς, στὴν προϊσταμένη τους ἀρχή καί ἀπὸ ἐκεῖ νά ζητήσει τὴν ἐγκρίση τῆς κλήτευσής τους.

Ἄλλα ἀντ' ἄλλων.

Κατ' ἀρχήν, ὁ Μητροπολίτης Γερμανὸς δὲν χαρακτηρίζει παράτυπη τὴν πρόσκληση τῶν μαρτύρων. Ἄλλωστε, αὐτὴ τὴν πρόσκληση τὴν ἔκανε αὐτός ὁ ἴδιος καὶ θά ἦταν φαιδρό, ἂν ὄχι ἀνόητο, νά τὴν προσβάλλει ὡς παράτυπη. Ὁ κ. Γερμανὸς χαρακτηρίζει παράτυπη τὴν κατάθεση τῶν μηνύσεων καί, πρὸς ἀπόδειξη τοῦ ἰσχυρισμοῦ του, ἐπικαλεῖται μιὰ διάταξη, πού προσδιορίζει τὸν τρόπο κλήτευσης μαρτύρων, πού ὑπηρετοῦν στό Στρατὸ ξηρᾶς, στὴν Ἀεροπορία ἢ στό Ναυτικόν.

Κατὰ δεύτερο λόγο, οἱ μηνυτές (πού δὲν εἶναι μάρτυρες) δὲν ἔχουν καμμιά σχέση μέ τίς Ἐνοπλεις Δυνάμεις. Εἶναι πολῖτες, μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί κάτοικοι τῶν περιοχῶν, πού βρίσκονται στὰ ἐκκλησιαστικά διοικητικά ὄρια τῆς Μητρόπολης Ἀττικῆς. Καί ἔχουν κάθε δικαίωμα καί ἀδιαπραγμάτευτη ἠθική ὑποχρέωση, νά ἀντιδράσουν καί νά διαμαρτυρηθοῦν καί νά καταθέσουν καταγγελίες, ὅταν τὸ πρόσωπο, πού διεκδικεῖ τὴν πνευματική πατρότητα τῆς τοπικῆς τους Ἐκκλησίας, ἐμπλέκεται σέ ὁμοφυλοφιλικὰ ὄργια.

3. Καί νά περάσουμε στό τρίτο κεφάλαιο τοῦ διάτρητου πορίσματος, πού συνέταξε, μέ περισσή εὐνοια πρὸς τὸν ὑπόλογο Μπεζενίτη, ὁ ἀνακριτὴς κ. Γερμανός.

Στὶς πρῶτες πέντε παραγράφους τοῦ ὁ κ. Γερμανός ἐπισημαίνει, ὅτι ἰσάριθμοι μάρτυρες κατηγορίας, πού φέρονται ὅτι ὑπόγραψαν τὶς ὁμαδικές καταγγελίες, διατύπωσαν ἐπιφυλάξεις. Εἴτε γιατί ἐκεῖνοι, πού ἀρχικά συνέταξαν τὶς καταγγελίες, δέν τοὺς εἶχαν ἐπαρκῶς ἐνημερώσει, εἴτε γιατί οἱ ἴδιοι θέλησαν, ἐκ τῶν ὑστέρων, νά ἀποσυρθοῦν ἀπὸ ἓνα ἐγγείρημα, πού θά καταντοῦσε περιπέτεια.

Αὐτοί, ὅλο καὶ ὅλο, ἦταν πέντε. Ἄν ληφθεῖ ὑπόψη, ὅτι τὰ πρόσωπα, πού ὑπόγραψαν τὶς καταγγελίες ἦταν, συνολικά, δεκαεῖς, διερωτᾶται ὁ ἀναγνώστης τοῦ πορίσματος, ἄραγε τί κατέθεσαν οἱ ἄλλοι ἔντεκα; Ὁ κ. Γερμανός πληροφορεῖ τὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ τὸ ἀρμόδιο Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο, γιὰ τὶς ἐπιφυλάξεις τῶν πέντε καὶ δέ λέει τίποτα ἀπολύτως γιὰ τὶς καταθέσεις τῶν ἔντεκα ὑπόλοιπων.

Αὐτές οἱ καταθέσεις δέ βάραιναν; Δέν ἀντιπροσώπευαν καὶ δέν ἐπαληθεύαν τὸν αὐταπόδεικτο καὶ γενικευμένο καὶ τραγικό σκανδαλισμό τῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος; Καὶ δέν ἔπρεπε νά παρουσιαστοῦν καὶ νά ἀξιολογηθοῦν ἀπὸ τὸν «ἐντεταλμένο» ἀνακριτὴ;

Καὶ δέ θά ὁλοκληρώναμε τὴν ἐπισημάνση τῶν ἀτελειῶν τοῦ πορίσματος, ἂν σταματούσαμε στὴν ἀποσιώπηση τῶν ἔντεκα μηνυτηρίων ἐγγράφων καὶ στὴν ἀποφυγὴ ἀξιολόγησης τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, πού τὶς συνοδεύουν.

Ὁ ἴδιος ὁ ἀνακριτὴς, σέ προηγού-

μεν παράγραφο τοῦ πορίσματος τοῦ, δίνει τὴν πληροφορία, ὅτι «ὑπὸ ἐξετασθέντων μαρτύρων κατηγορίας **κατετέθησαν, ἐκτὸς ἀπὸ πολλά ἀποκόμματα Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, πού ἀνεφέροντο εἰς τὸ δημοσιοποιηθέν σκάνδαλον τῆς κυκλοφορήσεως τῶν μαγνητοταινιῶν ἤχου, καὶ δύο μαγνητοταινίαι ἤχου μέ ἀπομαγνητοφωνημένο τὸ κείμενο αὐτῶν.**»

Ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀποδεικτικὸ ὑλικό, οἱ μαγνητοταινίες πετάχτηκαν στὸν Καιῶνα. Ὁχι γιατί ἦταν ψεύτικες, προϊόντα σατανικῆς ραδιουργίας, ἀλλὰ γιατί ἦταν γνήσιες. Γιατί σ' αὐτές βρισκόταν ἀποτυπωμένη ἡ φωνὴ τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη. Καὶ γιατί ἀπὸ τὶς μαγνητοταινίες αὐτές ἤχοῦσαν οἱ κραυγαλέες διαστροφές τοῦ. Καὶ πετάχτηκαν, γιὰ νά μὴν ἀποτελέσουν ἐμπόδιο στὸ καταχώνιασμα τοῦ δικαστικοῦ φακέλλου στὰ ἐρμάρια τοῦ Συνοδικοῦ ἀρχείου.

Τὰ πολλά, ὅμως, δημοσιεύματα τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων τί ἔγιναν; Ὁ ἀνακριτὴς δέν κάνει, στὸ πόρισμά του, καμμιά εἰδικὴ ἀναφορά καὶ ἀξιολόγηση. Ἐνῶ ὁμολογεῖ, ὅτι κατατέθηκαν, δέν ἐκτιμᾷ, ἂν ἀπηχοῦσαν τὸν πανελλαδικὸ σκανδαλισμό καὶ ἂν ὑποχρέωναν τὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση νά μὴ προσπεράσει, μέ χαλαρὴ συνείδηση, τὴν ἀναστάτωση καὶ τὴ γενικευμένη πικρία. Ἐβαλε, ἄραγε, τὰ πολλὰ δημοσιεύματα σέ ἓνα τσουβάλι καὶ τὰ πέταξε στὴ φωτιά; Ἡ τὰ κράτησε στὸ δικό του, προσωπικό, ἀρχεῖο, γιὰ νά τὰ βλέπει, νά ἀνανεώνει τὶς μνήμες τοῦ καὶ νά εἰσπνέει τὴν καύχηση, ὅτι κατὰφερε νά προσφέρει ὑπηρεσίες στὸ ὁμοφυλοφιλικὸ λόμπυ;

4. 'Από δώ και πέρα περνάμε στη σκηνοθεσία του κωμικοτραγικού. Σέ μιιά επιχειρηματολογία, πού φέρνει τό γέλιο στά χείλη σου, αλλά, ταυτόχρονα, τήν εξαγρίωση στό βλέμμα.

Ο κ. Γερμανός, στήν παράγραφο μέ ἀρίθμηση στ) γράφει:

«Οὐδείς ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων τὰς μηνυτηρίους ἀναφοράς καί ἐξετασθέντων μαρτύρων κατηγορίας ἔχει ἰδίαν-προσωπικήν ἀντίληψιν τοῦ κατηγορητηρίου. Δηλαδή ΟΥΔΕΙΣ ἤκουσε τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ δημοσιεύματα καί τὰς μαγνητοταινίας ἤχου ἐκφράσεις καί λέξεις ἀπό τό στόμα τοῦ κατηγορουμένου Ἀρχιερέως. Ἀπαντες καταθέτουν, ὅτι ταύτας ἀνέγνωσαν εἰς τόν τύπον ἢ ἤκουσαν αὐτά ἀπό τὰς κυκλοφορηθείσας μαγνητοταινίας ἤχου, οἱ ὁποῖες ὁμως ἐκνόμως ἐκυκλοφορήθησαν καί ἀπηγορεύθη ἡ περαιτέρω χρησιμοποίησίς τους, διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 6478/2002 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν (Ἀσφαλιστικά μέτρα). Ἄρα εἶναι ὡσεὶ νά μὴν ὑπάρχουν καί ἐκ τοῦ Νόμου δέν ἐπιτρέπεται νά χρησιμοποιηθοῦν ὡς ἀποδεικτικό στοιχεῖο, δεδομένου μάλιστα ὅτι μέ τήν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 1335/8-4-2003 ἀπόφασιν τῆς ΔΙΣ (Συνεδρία 3-4-2003) ΔΕΝ ἐπετράπη ἡ ἐξακρίβωσις τῆς γνησιότητος ἢ μὴ αὐτῶν».

Διαβάζοντας κανεῖς αὐτές τίς γραμμές, ἀρχίζει νά ἀμφιβάλλει γιά τή σοβαρότητα τοῦ ἀνακριτή. Καταχωρίζει στό πόρισμά του, ὡς σοβαρό ἐπιχείρημα, τή διαπίστωση, ὅτι κανένας μάρτυρας κατηγορίας δέν ἄκουσε, μέ τὰ ἴδια του τά αὐτιά, τό Μητροπολίτη Μπεζενίτη νά ἐκστομίζει τίς «ἀμφισβητούμενες» αὐτές φράσεις. Ὅλοι τίς ἄκουσαν ἀπό δεύτερο χέρι. Ἀπό τίς τηλεοπτικές ἀνα-

παραγωγές. Καί τίς διάβασαν στά ρεπορτάζ καί στούς σχολιασμούς τῶν ἐφημερίδων. Ἀλλά πῶς τό φαντάζεται ὁ ἀνακριτής; Θά μπορούσαν οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας νά εἶναι παρόντες κατά τή στιγμή, πού ὁ Μπεζενίτης συνομιλοῦσε καί χαριεντιζόταν μέ τόν ἐρωτικό του σύντροφο; Θά μπορούσαν, οἱ «νῦν» κατήγοροί του, νά ἦταν, τότε, προσκεκλημένοι του; Ἄν ἤθελε νά ἐξακριβώσει τή γνησιότητα τῶν συνομιλιῶν, δέν εἶχε, παρά νά τίς στείλει, ὅπως τό εἶχε προσχεδιάσει, στή Γενική Διεύθυνση Ἀστυνομίας καί ἀπό ἐκεῖ θά ἔπαιρνε ὑπεύθυνη γνωμάτευση. Ἀλλά αὐτή τήν κίνηση τοῦ τήν ἀπαγόρευσε ὁ Χριστόδουλος καί οἱ κομπάρσοι του. Στά χέρια του τοῦ ἀπόμειναν οἱ τηλεοπτικές ἐκπομπές καί ὁ ὄγκος τῶν δημοσιευμάτων. Τό ὅτι οἱ συνομιλίες τοῦ Μπεζενίτη «ὑπεκλάπησαν» καί ἔγιναν βούκινο, δέν εἶναι ἀρκετό νά τόν πείσει, ὅτι ἡ διασπορά τους διέσυρε πανελλήνια καί παγκόσμια τή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ξεσήκωσε θύελλα ἀντιδράσεων; Τό συμπέρασμά του: «ΟΥΔΕΙΣ ἤκουσε τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ δημοσιεύματα καί τὰς μαγνητοταινίας ἤχου ἐκφράσεις καί λέξεις ἀπό τό στόμα τοῦ κατηγορουμένου Ἀρχιερέως» εἶναι προϊόν δραματικῆς ἀφέλειας, ἂν δέν εἶναι σαθρή σανίδα ξεγλιστρήματος ἀπό τό χρέος ὑπογράμμισης τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορούμενου καί ἀπονομῆς σ' αὐτόν ἐξαγνιστικοῦ πιστοποιητικοῦ.

Ἀλλά καί ἡ παρατήρησή του, ὅτι οἱ μαγνητοφωνημένοι βρωμεροί διάλογοι τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη εἶναι «σάν νά μὴν ὑπάρχουν», γιά τό λόγο ὅτι, μέ τὰ ἀσφαλιστικά μέτρα ἀπαγορεύτηκε (πρός καιρό) ἡ δημοσίευση

σχετικών σχολίων σέ ένα καί μόνο έκκλησιαστικό δελτίο καί γιά τό ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος δέν ἐπέτρεψε τήν ἐξακρίβωση τῆς γνησιότητάς τους, εἶναι ἐνδεικτική τῆς ἀμηχανίας του καί τῆς ἀδυναμίας του νά φτάσει στό προαποφασισμένο συμπέρασμα.

Γράφει:

«Ἐν Ἄρα εἶναι ὥσεί νά μήν ὑπάρχουν καί ἐκ τοῦ Νόμου δέν ἐπιτρέπεται νά χρησιμοποιηθοῦν ὡς ἀποδεικτικό στοιχεῖο, δεδομένου μάλιστα ὅτι μέ τήν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 1335/8-4-2003 ἀπόφασιν τῆς ΔΙΣ (Συνεδρία 3-4-2003) ΔΕΝ ἐπετράπη ἡ ἐξακρίβωσις τῆς γνησιότητος ἢ μή αὐτῶν».

Λογική «τετράγωνη»(!!!), ἐγγεγραμμένα, ὅμως, στό φαῦλο «κύκλο»(!!!) τῶν ὁμοφυλοφιλικῶν ἐπιδόσεων.

Κάνοντας ἄλλατα ἀπό στρέβλωση σέ στρέβλωση καί ἀπό παραλογισμό σέ παραλογισμό, φτάνει ὁ Μητροπολίτης ἀνακριτής, στήν ἑκτη παράγραφο τοῦ τρίτου κεφαλαίου τοῦ πορίσματος του, νά στηρίξει τίς ἀπόψεις του σέ δύο μαρτυρίες, ὑποτίθεται, ἐγκύρων θεραπόντων τοῦ Κανονικοῦ καί τοῦ Πολιτειακοῦ Δικαίου.

Γράφει: ...ζ) «Ὁ σκανδαλισμός εἶναι ΠΑΝΤΟΤΕ παρεπόμενον ἀδίκημα κάποιων ἀδίκων πράξεων ἢ λόγων τοῦ Κατηγορουμένου καί ΠΟΤΕ κύριο καί ἀνεξάρτητο ἀδίκημα. (Ἰδετε καταθέσεις Μαρτύρων ὑπερασπίσεως Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ καί τοῦ ἐπιτίμου Ἀρεοπαγίτου Πρωτοπρ. Δημητρίου Τζούμα).

Καί ἡ) Ἐν προκειμένῳ ΔΕΝ διεπιστώθη ὅτι ὁ Κατηγορούμενος Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων ἔπραξε ἢ ἐξεστόμισε ὅσα ἐδημοσιοποι-

ήθησαν εἰς τά μέσα ἐνημερώσεως καί περιλαμβάνονται εἰς τās μαγνητοταινίας ἡχου, ὥστε νά ἔχη εὐθύνην τινά».

Νά δεχτεῖ κανεῖς, ὅτι ἕνας Ἐπίσκοπος καί ἕνας πρῶν ἀνώτατος δικαστικός καί νῦν ἱερέας βρῆκαν τήν τόλμη νά ὑπερασπιστοῦν τόν κ. Μπεζενίτη μέ αὐτό τό δικολαβικό ἐπιχείρημα;

Ὁ σκανδαλισμός, θεοφιλέστατε καί αἰδесиμολογιώτατε, εἶναι «ΠΑΝΤΟΤΕ παρεπόμενον ἀδίκημα». Ἀλλά σεῖς, ὅταν προσήλθατε νά ὑπερασπιστεῖτε τόν Μπεζενίτη, δέ διερωτηθήκατε καί δέ ρωτήσατε, γιάτί δέν ἐξετάστηκε τό «πρωτεῦον» ἀδίκημα; Δέ σᾶς ἀπασχόλησε καί δέ σᾶς προβλημάτισε τό γεγονός, ὅτι οἱ μαγνητοταινίες, τά τρομερά αὐτά πειστήρια τῆς διαστροφῆς τοῦ κατηγορούμενου Μητροπολίτη, σπρώχτηκαν στό σκοτάδι καί διατάχτηκαν ἀνακρίσεις μόνο γιά τό «παρεπόμενον ἀδίκημα»; Ἡ συνειδησή σας δέ σᾶς ἐπεισε νά ζητήσετε τήν ἐξακρίβωση τοῦ πρώτου καί κύριου ἀδικήματος; Μέ τόση εὐκολία καταθέσατε τή γνώμη, ὅτι τό θεμελιακό ἀδίκημα μπορεῖ νά σταλεῖ στό σκοτάδι τοῦ ἀρχείου καί τό «παρεπόμενο» νά κριθεῖ ἀνύπαρκτο;

Καί καί εἰδικό γιά τόν ἱερέα καί πρῶν Ἀρεοπαγίτη, πού ἀποφάνθηκε, «ἐπί τῇ ἱερωσύνῃ του» ὅτι δέν ὑπάρχει κύριο ἀδίκημα, ἴσως γιά τό λόγο, ὅτι οἱ μαγνητοταινίες ἀποτελοῦν «προσωπικά δεδομένα».

Πρόσφατη ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Δικαστηρίου, στό ὁποῖο πρόσφερε τίς ἐπιστημονικές του γνώσεις καί τό μόχθο του ὁ σημερινός πρωτοπρεσβύτερος, ἐξέδωσε τήν ὑπ' ἀριθ. 874/2004 ἀπόφασή του, μέ τήν ὁποία δέχεται ὡς νόμιμο ἀποδεικτικό ὑλικό βιντεοκασέτα, πού ὑποκλάπηκε.

«Ὁ Ἄρειος Πάγος ἀποφάνθηκε ὅτι ὀρθά ἔκρινε τό δευτεροβάθμιο δικαστήριο ὅταν ἐξέλαβε ὡς νόμιμο ἀποδεικτικό μέσο τήν καταγραφή σέ βίντεο τῶν ἐνεργειῶν ὑπαλλήλου καταστήματος, προκειμένου νά ἀποκαλυφθεῖ ἡ τέλεση ἀπό μέρους τῆς ὑπαλλήλου τῆς ἀξιοποίησης πράξης τῆς ὑπεξαίρεσης κατ' ἐξακολούθηση» (Νομικός Σύμβουλος).

Ἔτσι καί μέ τήν κάλυψη τῶν σιбулличкῶν καταθέσεων ἐνός Ἐπισκόπου καί ἐνός ἱερέα, πρῶν Ἀρεοπαγίτη, ὁ ἀνακριτής Μητροπολίτης Γερμανός ἔφτασε στά συμπεράσματά του:

«Ἐν προκειμένῳ ΔΕΝ διεπιστώθη ὅτι ὁ Κατηγορούμενος Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων ἔπραξε ἡ ἐξεστόμισε ὅσα ἐδημοσιοποιήθησαν εἰς τά μέσα ἐνημερώσεως καί περιλαμβάνονται εἰς τās μαγνητοταινίας ἡχου, ὥστε νά ἔχη εὐθύνην τινά».

Ἐμεῖς ρωτᾶμε. Καί φαντάζομαι ὅτι ρωτοῦν καί ὅλοι οἱ ἀναγνώστες αὐτῆς τῆς παραγράφου τοῦ πορίσματος: Μέ τήν ἔρευνα τοῦ ἀνακριτῆ, δέ διαπιστώθηκε, πῶς οἱ φράσεις, πού προβλήθηκαν καί ὑπομνηματίστηκαν ἀπό τίς ἐφημερίδες καί τίς τηλεοράσεις, ξεστομίστηκαν ἀπό τό Μητροπολίτη Μπεζενίτη; Ἄν ὄχι, τότε ποιός τίς ξεστόμισε; Μήπως τίς ἔβγαλαν, ἀπό τήν κοιλιά τους, οἱ δημοσιογράφοι; Μήπως τίς ἀντέγραψαν τά κανάλια ἀπό τίς διαφημίσεις κάποιου κακόφημου οἴκου;

Καί ἂν ὁ Μπεζενίτης δέν τίς ξεστόμισε αὐτές τίς φράσεις, πῶς ἀνέχτηκε νά ὑπερκαλύπτουν τίς τηλεοπτικές ὁθόνες γιά βδομάδες ὁλόκληρες; Καί πῶς δέν ἔτρεξε στή Δικαιοσύνη, γιά νά ζητήσῃ τήν παραδειγματική τιμωρία ὅλων ἐκείνων, πού τόν διέσυραν, ἐμ-

φανίζοντας, γιά δικό του, ξένο(;) γλωσσάριο;

Θαυμάστε, τώρα καί τίς καταληκτικές προτάσεις του:

«Ἐπειδή ἐκ τῆς ἀνακρίσεως διεπιστώθη:

α) Ὅτι αἱ ὑποβληθεῖσαι μηνυτήριοι ἀναφοραί δέν ὑπεβλήθησαν κατὰ Νόμον (ἄρθρον 101, τοῦ Νόμου 5383/32 Περί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας).

β) Ὅτι ἡ ΔΙΣ πρό τῆς ἀσκίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποινικῆς διώξεως δέν ἐξήτασε τό τύποις παραδεκτόν ἢ μή αὐτῶν καί δέν ἀπεφάνθη ἐπ' αὐτοῦ, ἐν ὧφει μάλιστα καί τοῦ ΣΤ' Κανόνος τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τοῦ Ἀρθροῦ 68 τοῦ Νόμου 5383/32, ἐν συνδυασμῷ μέ τό ἄρθρον 101 τοῦ αὐτοῦ Νόμου,

γ) Ὅτι ἡ κατηγορία κατὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος περί σκανδαλισμοῦ τῶν συνειδήσεων τῶν πιστῶν ΔΕΝ ἀπεδείχθη ἐξ ΟΥΔΕΝΟΣ μαρτυρικοῦ στοιχείου, ἀποδεικνύοντος κύριον καί συγκεκριμένον Κανονικόν παράπτωμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, ἐκ τοῦ ὁποῖου νά προῆλθε ὁ σκανδαλισμός,

Καί δ) Ὅτι τόν σκανδαλισμόν τῶν συνειδήσεων τῶν πιστῶν προεκάλεσαν ἐκεῖνοι, πού ἐκυκλοφόρησαν καί ἐδημοσιοποίησαν τās παρανόμους μαγνητοταινίας ἡχου καί ΟΧΙ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων, ὁ ὁποῖος κατὰ ταῦτα ΟΥΔΕΜΙΑΝ Κανονικήν ποινικήν εὐθύνην ἔχει,

ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ: Ὁ σχηματισθεῖς Ἀνακριτικός Φάκελλος κατὰ τοῦ Σεβ.

Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, "ἐπὶ σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, φερομένῳ ὡς δημιουργηθέντι ἐξ ἀμφισβητουμένων ἐκφράσεων καὶ λέξεων τοῦ ἐν λόγῳ Ἀρχιερέως δημοσιοποιηθεισῶν διὰ τοῦ Τύπου καὶ τῶν Μέσων Ἑπικοινωνίας, ἀπαδουσῶν εἰς Ἐπίσκοπον τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας", νά τεθῇ ὑπὸ τοῦ Πρωτοβαθμίου δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸ Ἀρχεῖον καὶ νά παύσῃ πᾶσα κατ' αὐτοῦ ἐκκλησιαστικὴν ποινικὴν δίωξιν, διὰ τὸ ἀδίκημα τοῦτο, σύμφωνα μέ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 146, τοῦ Νόμου 5383/32, καθ' ἣν "Τὸ Πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον δύναται νά ἀποφανθῇ ἡτιολογημένως ὅτι δέν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν καὶ νά ἀναστείλῃ πᾶσαν περαιτέρω καταδίωξιν".

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ
+ Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Δυὸ μόνο σχόλια πάνω στὴν προτασὴ του.

1. Στὸ κεφάλαιο (B), πού ἀναλύουμε σέ τοῦτο τὸ ἄρθρο μας, καθὼς καταστρώνει τὴν ἀποψή του, ὅτι οἱ καταγγελίες δέν εἶναι «τύποις δεκταί», ἐπικαλεῖτο τὸ ἄρθρο 67 τοῦ Νόμου 5383/1932 *Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων*. Καὶ εἶδαμε, ὅτι τὸ ἄρθρο αὐτὸ εἶναι ἐντελῶς ἄσχετο. Κατὰ τὴν τελικὴ πρότασή του, ἀντὶ γιὰ τὸ ἄρθρο 67, ἐπικαλεῖται τὸ ἄρθρο 68 τοῦ ἴδιου Νόμου. Νά εἶναι λάθος; Νά εἶναι σκοπιμότητα; Ἐπειδὴ ὑπάρχει τὸ ἐνδεχόμενο νά ἰσχυριστῇ, πὼς ἡ πρώτη ἀναγραφὴ ἀποτελεῖ ἀβλεψία τοῦ γραμματέα, ἐγὼ θά δώσω καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ ἄρ-

θρου 68, πού καὶ αὐτό, καίει τὸν ἀνακριτὴ Γερμανό. Νά τί περιέχει τὸ ἄρθρο 68:

«Δέν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες:

α) Οἱ μὴπῶ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔτι δέ καὶ οἱ διανοητικῶς νοσοῦντες.

β) Οἱ ἀποβεβλημένοι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, οἱ μὴ χριστιανοὶ καὶ οἱ αἵρετικοὶ ἢ σχισματικοί.

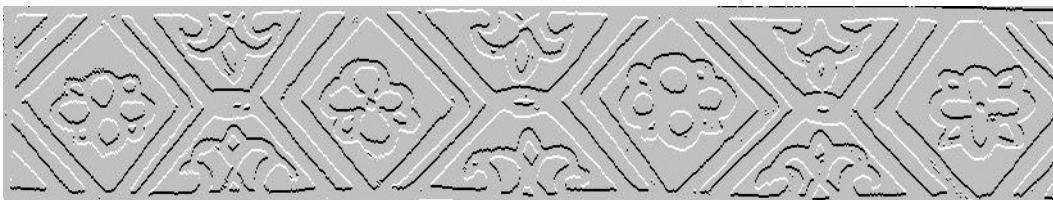
γ) Οἱ ἐπὶ ψευδορκία καταδικασθέντες ὑπὸ κοινοῦ ποινικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ἔτι δέ αἱ ἀποδεδειγμένως πορνεύμεναι γυναῖκες καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 60 τοῦ ποινικοῦ νόμου διατελοῦντες ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὡς προαγωγοί.

δ) Ἡ σύζυγος ἢ ἡ διατελέσασα σύζυγος τοῦ κατηγορουμένου, ἔτι δέ οἱ διατελοῦντες πρὸς τὸν κατηγορούμενον εἰς σχέσιν συγγενείας ἐξ αἵματος κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἐξ πλαγίου, ἢ εἰς σχέσιν κηδεστείας κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ ἐν τῷ δευτέρῳ βαθμῷ ἐκ πλαγίου, ἔστω καὶ ἂν δέν ὑφίσταται πλέον ὁ γάμος δι' οὗ συνήφθη ἡ κηδεστεία.

Δέν ἐξετάζονται ὡσαύτως ὡς μάρτυρες οἱ κληρικοὶ ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι γινώσκουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως».

Δέ θά ἐπιμείνω στὴν ἀνάλυση καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου. Θά πῶ μόνο τὴν παροιμία: «Ἀπὸ τὴν Πόλῃ ἔρχομαι...».

2. Ὁ ἀνακριτὴς Μητροπολίτης Γερμανός ἐπιστέφει τὸ «ἱστορικὸ»(!!!) κείμενό του μέ τὴν παρατήρηση, πὼς ὁ Μητροπολίτης Μπεζενίτης εἶναι ἀθῶα περιστερά καὶ δέν προκάλεσε σκανδαλισμὸ τῶν πιστῶν. Τὸ σκανδαλισμὸ τὸν προκάλεσαν ἐκεῖνοι, πού δημοσιοποίησαν τίς ἐπιλήψιμες κασέτες.

«ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ»

Από το περιοδικό «ΔΙΑΚΟΝΙΑ και ΜΑΡΤΥΡΙΑ» των μηνών Σεπτεμβρίου-Οκτωβρίου 2004, το όποιο εκδίδεται από τη Μητρόπολη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας και το όποιο τελεί υπό την έποπτεία του όμογάλακτου αδελφού του Μακαριωτάτου Σεβ. Ἀμβροσίου, αντιγράφουμε ένα πολύ καυστικό δημοσίευμα, πού προκαλεί σοβαρούς

προβληματισμούς και δημιουργεί έντονες άνησυχίες για όσα συμβαίνουν στο περιβάλλον της εκκλησιαστικής ήγασίας.

Το παραθέτουμε αυτούσιο, όπως αυτό καταχωρίζεται στη σελ. 93 της έν λόγω μητροπολιτικής έκδοσης:

«Ελάβαμε και δημοσιεύουμε...

Τί έγινε με την υπόθεση του άρχ. Ἰ-

Δυό πράγματα μπορούν να συμβαίνουν. Ἡ ὁ Μπεζενίτης εἶναι έντελῶς ξένος μέ τίς κασέτες, πράγμα, πού σημαίνει, πῶς ἡ δημοσιοποίησή τους δέν τόν ἐγγίζει. Ἡ οἱ κασέτες διασώζουν τήν ἠθική του διαστροφή, ὅποτε ὁ σκανδαλισμός ἐκπηγάξει ἀπό τίς ἀνώμαλες συμπεριφορές του. Tertium non posset.

Τελειώνοντας, ἔχω νά κάνω μιά πρόταση. Τό πόρισμα, πού συνέταξε ὁ Μητροπολίτης Ἡλείας Γερμανός, νά καταγραφεῖ σέ πάπυρο καί νά ἀναρτηθεῖ, σέ περίοπτη θέση, μέσα στό Συνοδικό Μέγαρο. Εἶναι πραγματικά μνημειῶδες καί δέν πρέπει νά χαθεῖ, μέσα στόν ὄγκο τῶν καταγγελιῶν, πού στριμώχνονται στό Συνοδικό ἀρχεῖο.

Πρέπει νά τό δοῦν καί νά τό διαβάσουν προσεκτικά καί οἱ διάδοχοι Ἐπίσκοποι, γιά νά ἐκτιμήσουν(!!!) τήν εὐθυκρισία καί τήν ἀξιοπρέπεια τῶν προκατόχων τους. Πρέπει νά τό συναντήσουν μπροστά τους καί οἱ ἐπόμενες γενιές, γιά νά ζυγίσουν ἀκριβοδίκαία τά πρόσωπα καί τίς θεσμικές λειτουργίες τῆς ἐποχῆς μας.

Ὁ ἀποτροπιασμός, πού θά νοιώθουν, διαβάζοντάς το καί ξαναδιαβάζοντάς το, ἴσως τούς βοηθήσει νά στρώσουν τό δρόμο τους μέ τήν εὐθύτητα, μέ τόν ἔμπρακτο σεβασμό πρὸς τούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καί μέ τήν υπέρβαση τῆς ὑποκρισίας.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ακώβου Ἀρμένη, μεγάλου καὶ τρανοῦ Γραμματέα στὴ Σύνοδο, στενοῦ συνεργάτη καὶ φίλου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου;

Βούξε τὸ Πανελλήνιο μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτή, διατάχθηκαν ἀνακρίσεις, ποῦ εἶναι τὸ πόρισμα ἐδῶ καὶ ἓνα χρόνος; Ἦ μήπως ὁ Σερρῶν καὶ ἄλλοι θέλουν νὰ καλύψουν τὴν ὑπόθεσιν; Τί συμβαίνει; Μάθαμε ὅτι θέλει νὰ τὸν προσλάβει ὁ Μητροπολίτης Σύρου. Εἶναι σοβαρὰ πράγματα αὐτά; Δὲν ἔχει τὴ δύναμιν καὶ τὸ σθένος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νὰ τὰ ἀντιμετωπίσει; Τόσο ἀδύναμος εἶναι καὶ ἔρμαιο τοῦ περιβάλλοντος; Ὅποιος σφάλλει καὶ ἀποκαλύπτεται πρέπει νὰ δέχεται καὶ τὶς συνέπειες, ὅσο σκληρὲς καὶ ἐὰν εἶναι, αὐτὸ εἶναι νόμος δυστυχῶς.

Σεβασμιώτατοι,

Αὐτὰ εἶναι προβλήματα ποὺ πρέπει νὰ τὰ ἀντιμετωπίσετε. Μὴν νομίζετε ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἀνόητος. Ἀντιλαμβάνεται καὶ ἀνέχεται πολλά, ἔχει σεβασμὸ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς Ἱερεῖς, μὴν τὸν προκαλεῖτε ὅμως τόσο βάνουσα γιατί θὰ χάσετε καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του. Ἐμεῖς ἀπλοὶ ἄνθρωποι εἵμαστε, ἀνώνυμοι καὶ ἄσημοι στὸ πλῆθος, μὲ ἐνδιαφέρον ὅμως καὶ πόνο γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ γιὰ ἐσᾶς.

Ἡ ἀπάντησιν πρέπει νὰ δοθεῖ ἀπὸ τὴν ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟ.

Αὐτὰ καταγράφονται στὸ περίφημο

αὐτὸ δημοσίευμα! Καὶ στρέφονται εὐθέως καὶ μὲ ὀξεῖς καὶ βαρεῖς χαρακτηρισμούς, καὶ κατὰ τοῦ ἴδιου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ κατὰ τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντός του.

Καὶ νὰ σκεφθεῖ κανεὶς ὅτι τὸ δημοσίευμα αὐτὸ προβάλλεται ἀπὸ τὶς σελίδες, ὅχι κάποιου τυχαίου καὶ «ἀντιπολιτευτικοῦ» ἐντύπου, ἀλλὰ ἀπὸ τὶς στήλες ἐνὸς περιοδικοῦ, ποὺ ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ φίλο τοῦ Μακαριωτάτου, καὶ ἀδελφὸ του στὴ Χρυσοπηγὴ Σεβ. Καλαβρύτων Ἀμβρόσιο.

Ἐμεῖς θὰ ἀποφύγουμε τὰ σχόλια καὶ τὶς παρατηρήσεις. Ἄλλωστε ἡ περιοδική μας ἐκδοσὴ ἔχει κατεπανάληψη λάβει θέσιν καὶ γιὰ πολλὰς ἄλλες κραυγαλέες περιπτώσεις μὲ ἀνάλογες ἢ καὶ χειρότερες ἠθικὲς διαστάσεις. Θὰ περιορισθοῦμε ὅμως, εἰδικὰ γιὰ τὴ συγκεκριμένη περίπτωση, σὲ μία καὶ μόνη προσθήκη: «Ἐξ οἰκείων τὰ βέλη»!

Ὁ Σχολιαστής

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Ἰδιοκτῆτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

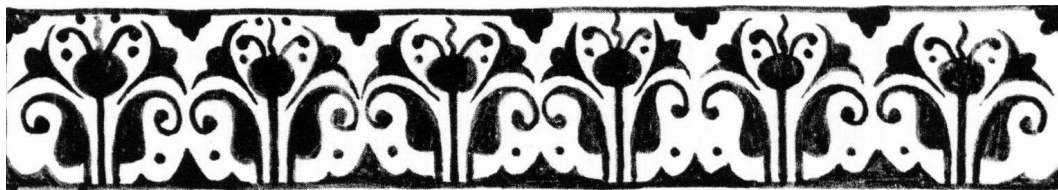
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

Πάω νά σκάσω...

Σᾶς τό λέω καί νοιώθω τρέμουλο. Νεωκόρος εἶμαι. Ἀπλός ἄνθρωπος. Δέν ξέρω πολλά γράμματα. Ἀλλά, πιστέψτε με, φοβῶμαι τό Θεό. Αἰσθάνομαι, πώς κανέννας ἀπό μᾶς δέν ἔχει τό δικαίωμα νά Τόν κοροϊδεύει. Οὔτε καί ἐμπρέπεται νά ξεγελάμε τούς ἀνθρώπους μέ λόγια τρανταχτά, πῆ σπημῇ, πού ἡ ζωή μας ἀποδεκνύει τό ἀντίθετο.

Εἶδα τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο στήν τηλεόραση καί τόν ἄκουσα νά μιλάει γιά τό βαρὺ ἁμάρτημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Γι' αὐτό τό ξεστράπισμα, πού βγάζει τόν ἄνθρωπο ἔξω ἀπό τά μέτρα του καί τόν κάνει νά προδίδει τή φύση του. Τό ὕψος του ἦταν βαρὺ. Τό πρόσωπό του σκυθρωπό. Δέν εἶμαι σέ θέση νά ξεχωρίσω, ἂν αὐτό τό βαρὺ ὕψος εἶναι ἔκφραση τῆς λύπης του καί τοῦ πένθους του, γιά τό κατακλυσμιαία πολλῶν ἀδελφῶν μας ἢ εἶναι σύμπτωμα τῶν ἡμερῶν, τραυματικό σύμπτωμα τῆς ψυχῆς του, ἀποτέλεσμα τῆς γενικῆς ἀποδοκιμασίας τῶν πρωτοβουλιῶν του καί τῶν κινήσεών του. Κάτι τέτοια συμπτώματα ἐγώ δέν εἶμαι σέ θέση νά τά ξεδιαλύνω καί νά τά γραδάρω. Ἐμένα μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἡ σκουντούφλα τοῦ Χριστόδουλου, πού δέν πῆν ἔχω ξαναδεῖ στό πρόσωπό του. Νά τόν ἔπαινες ἀπό τή μύτη θά ἔσκαγε.

Μίλησε, πού λέτε, ὁ Χριστόδουλος καί εἶπε, πώς ἡ προδοσία τοῦ φύλου, τοῦ ἄντρα ἢ τῆς γυναίκας, εἶναι βαρὺ ἁμάρτημα. Προσβάλλει τό Δημιουργό. Καί ξευτελίζει πῆν ἀνθρώπινη φύση.

Κανέννας, ἀπό τούς ἀνθρώπους, πού ἔχουν

νιονιό, δέν τολμάει νά τό ἀμφισβητήσει. Ἀπό τότε, πού ἔγινε ὁ κόσμος, ἴσαμε σήμερα, οἱ ἀνθρωπονοιώθουν βαθειά λύπη, ὅταν συναντοῦν ἕνα ὁμοφυλόφιλο καί τόν ἀντιμετωπίζουν ὡς ἄρρωστο καί θύμα τῆς ἁμαρτίας.

Ὡσπου, ὅμως, νά καταπῶ πῆν εὐχαρίστηση, ἀπό τό λόγο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐνοικῶσα μέσα μου νά μέ κόβουν τά μαχαίρια.

Ἡ σκάφη, πού μοῦ σφηνώθηκε στό μυαλό καί μέ τάραξε ἦταν τούτη: Αὐτά, πού λέει ὁ Χριστόδουλος τά πιστεύει, ἢ παίζει τό Φαρισαῖο;

Αὐτές οἱ τηλεοράσεις, πού τόν δείχνουν σήμερα σκυθρωπό, νά ὑπογραμμίζει πώς τό ἔπρεπο κουσουρί εἶναι βαρὺ ἁμάρτημα, πρὶν λίγο καιρὸ ξαλαρυγκαστήκαν, ξεμπροστιάζοντας δεσποτάδες καί παπάδες, πού ἔχουν τό ἴδιο κουσουρί καί πού τούς ἔχουν πιάσει στά πράσα οἱ δημοσιογράφοι καί οἱ τηλεοπτικές κάμερες.

Γιά τόν ἕνα ἀπ' αὐτούς, ἀνθρωποι, πού δέν ἀνέχονται νά βλέπουν μπροστά στήν Ἀγία Τράπεζα παρδαλές φάτσες, πού τό κουσουρί τους ἔχει γίνει κοινό μυστικό, ἔβαλαν κοριοῦς καί ἔπιασαν τίς ἐρωτικές του ἐξομολογήσεις. Καί τίς κασέτες αὐτές τίς ἔστειλαν στό Χριστόδουλο καί τόν προκάλεσαν, νά πάρει τά μέτρα του. Νά στείλει στό στίπ του τόν κουσουριάρη δεσπότη, γιά νά μή σκανδαλίζει τούς ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας καί γιά νά μή γίνεται κακό παράδειγμα στή νεολαία μας.

Καί, ὅλοι μας τό ξέρουμε, ὁ Χριστόδουλος δέν ἔκανε τίποτα. Πέρασαν μῆνες, πέρασαν

χρόνια και νά, ο κουσουριάρης, στίς δόξες του και στίς τιμές του. Μέ τα αυτοκρατορικά του ἄμφια, νά λειτουργεῖ και νά κρατάει τό Πανάχραντο Σῶμα τοῦ Κυρίου μας. Τό ἐκκλησίασμα σκανδαλίζεται, κάθε φορά, πού τόν βλέπει νά ἀνεβαίνει τά σκαλοπάτια τοῦ θρόνου. Πολλοί, γυρίζουν τίς πλάτες και φεύγουν ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ἄλλοι, πού κάνουν ζάπινγκ στίς τηλεοράσεις και ἀντικρύζουν, ἀπρόβλεπτα, τό γνωστό ὁμοφυλόφιλο δεσπότη, καγχάζουν ἤ βλαστημοῦν. Ἀπό τή μιᾶ ἄκρη στήν ἄλλη, ἔχουν γίνει γνωστές οἱ διαστροφές του και διαλαοῦνται τά κακώματά του. Καί ἀπό τό Χριστόδουλο «ἄκρα τοῦ τάκου σιωπῆς». Σά νά μήν πῆρε εἶδηση. Ἦ, σά νά φοβᾶται νά θίξει τόν ἔνοχο, γιατί μπορεῖ ἐκεῖνος, σά σκανιζῶχορος, νά τοῦ ἀνταποδώσει τό χτύπημα και νά τόν γκρεμίσει ἀπό τόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο.

Καί δέν εἶναι μόνο ὁ δεσπότης ὁμοφυλόφιλος, πού κυκλοφορεῖ ἐλεύθερα, δίχως νά συναντάει μπροστά του τήν ὀξυόπρεπτη ἀντίδραση τοῦ Χριστόδουλου. Εἶναι και ἄλλοι πολλοί ρασοφόροι, πού ἔχουν τό ἴδιο κουσούρι και πού δέν ντρέπονται νά περπατοῦν μέσα στό Μέγαρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου και τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Πρίν κάμποσο καιρό, ἡ τηλεόραση ξεμπρόσπασε κάποιους ἀπ' αὐτούς.

Τόν ἓνα τόν ἔπιασαν κάπου στοῦ Ρέντη, πού ἔφαχνε νά βρεῖ σύντροφο. Τόν αἰκνιδίασαν, σέ τέτοια θέση και μέ τέτοια περιβολή, πού δέν μπόρεσε νά κρυφτεῖ. Ὁμολόγησε τό κουσούρι του. Καί εἶπε στούς ρεπόρτερς, ὅτι ἦταν ἔτοιμος νά δεχτεῖ, ὅτι και νά συνέβαινε. Ἀκόμα και ἂν τό Συνοδικό Δικαστήριό τοῦ ἐπέβαλλε τήν ποινή τῆς καθάρσεως.

Ἔλα, ὅμως, πού ὁ Χριστόδουλος ἀνάλαβε νά τόν καλύψει και νά τόν βγάλει ἀπό τή μέ γκενη! Ξέρετε μέ τί δικαιολογία οἱ δεσποτάδες, πού σκύβουν τό κεφάλι στό Χριστόδουλο, νεροξέβγαλαν τό ρασοφόρο μέ τό ἁμαρτωλό

κουσούρι; Εἶπαν, πώς ὁ «λεβέντης τους» ὁμολόγησε, ὅτι εἶναι τοιοῦτος, σέ στή μέση ταραχῆς. Ὅταν εἶδε μπροστά του τήν τηλεοπτική κάμερα, τά ἔχασε. Ταράχτηκε. Καί εἶπε, ὅτι εἶναι ὁμοφυλόφιλος.

Ἐγώ, ὁ φτωχός και ἄγραμματος νεωκόρος, νά σᾶς πῶ τήν ἀλήθεια, διερωπήθηκα. Γιατί νά ταραχτεῖ ὁ φιλαράκος, ὅταν ἀντίκρουσε τίς κάμερες; Ἄν, σέ κείνη τή γετονιά, δέν πῆγε μέ πονηρό σκοπό, τί ἤταν ἐκεῖνο, πού τόν ἔκανε νά ταραχτεῖ; Ἀλλά και κάποι ἄλλο. Ποιός ἄνθρωπος, σωστός και τίμιος, ὅταν ταραχτεῖ, ὁμολογεῖ στούς περιαστικούς, ὅτι ἔχει αὐτό τό κουσούρι; Ἔτσι, ξαφνικά, ἐξ αἰτίας τῆς ταραχῆς του, κολάει στό μέτωπο τή σφραγίδα τοῦ ὁμοφυλόφιλου; Παράξενο!!

Μή βιάζεστε νά μοῦ κλείσετε τή γραμμή ἐπικοινωνίας. Θά σᾶς πῶ και ἄλλο περιστατικό, πού ἔφτασε και αὐτό στό τζάμι τῆς τηλεόρασης. Θά τό ἔχετε δεῖ και σεῖς. Καί θά σκεπάζατε τό πρόσωπο ἀπό ντροπή. Αὐτός, πού τόν εἶδατε..., πού τόν ἔπιασαν σέ ξενοδοχεῖο τῆς Ὁμόνοιας, εἶναι στενός συνεργάτης τοῦ Χριστόδουλου. Τόν εἶχε διορισμένο σέ κεντρικό Ναό τῆς Ἀθήνας και, ἀκόμα, τόν εἶχε προσλάβει γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἀκοῦτε; Ὁ παπῆς μέ τό κουσούρι, γραμματέας στή Σύνοδο. Μέλος τοῦ κεντρικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπτελείου. Κοντά, πολύ κοντά στόν Ἀρχιεπίσκοπο. Εὐνοημένος και... τριοχαρτωμένος(!!!). Στήν ἐλκεκή συνοδεία (ἐγώ τή λέω συμμορία) τοῦ Χριστόδουλου. Ἐκεῖ, πού τά κουσούρια βαφτίζονται σέ χαρίσματα.

Ἄμα λογαριάσετε, αὐτές τίς περιπτώσεις, πού τίς ξεμπρόσπασαν οἱ τηλεοπτικές κάμερες, μπορεῖτε νά προεκτείνετε τό λογισμό σας και στίς πάμπολλες περιπτώσεις, πού ἀκόμα δέν ξεφωνήθηκαν στά τρίστρατα.

Ἐγώ, καθώς βρίσκομαι κοντά στούς παπάδες και ἀκούω τίς συνομιλίες τους και τά σχόλιά τους, ἔχω πῆξει. Ἐνῶ αἰσθάνομαι ψυχική ἀγαλλίαση, πού ὑπηρετῶ τήν Ἐκκλησία.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ 2004

Κύρια άρθρα

Ευμάρεια καὶ εὐτυχία, 124, 1. Κορεσμός ἀκόρεστος, 125, 1. Ἡ μάζα καὶ ὁ ἕνας, 126, 1. Ὁ Παραγωγός, 127, 1. Ἡ ἀμετάλλευση τῶν ὀνείρων, 128, 1. Καχεκτικό τό ὄραμα, 129, 1. Ἡ ἄλλη πορεία, 130, 1. Οἱ ἀνυποψίαστοι ἀχθοφόροι τῆς λύτης, 131, 2. Τό χρυσό κύκλωμα, 132, 1. Τό θησαύρισμα τῶν γενεῶν, 133, 1. Ἡ συνηματολογία τῆς ἄρνησης, 134, 1. Τό βαθύ χάσμα, 135, 1. Στά προπύλαια τῆς Ὀλυμπιάδας, 136, 1. Ἡ ἀνεκτίμητη ἐπένδυση, 137, 1. Στόν τάφο τῆς Θεοτόκου, 138, 139, 1. Ἡ σκυταλοδρομία τῆς ἀγάπης, 140, 1. Ἐλεύθερος ἢ σέ γκέττο; 141, 1. Τραγουδί ἡ θρῆνος; 142, 1. Οἱ βιαστές τῆς ἐλευθερίας μας, 143, 1. Τά τρία δαίγματα, 144, 1. Τό κόστος τῆς ἐλευθερίας, 145, 1. «Γκίσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα», 146, 1. Σπὶ Φάντη... 147, 2.

Ἄρθρα Γραμμῆς

Ἐλεγκτὴς ἀνέλεγκτος; 124, 3. Ἀντὶ καινοῦ μήνυμα, κενολογία, 125, 3. Ὁ τιμημένος λαός... ἀπιασμένος λαός. 126, 3. Ἐπιστολὴ Μητροπολίτου Εὐρίπου Βασιλείου; 127, 4. Τό κλειστό κύκλωμα, 127, 5. Ἡ μεθοδολογία τῆς διαφθορᾶς, 128, 3. 10 Ἐρωτήματα, 129, 3. 1. Λάθος timing, 129, 4. 2. Προσωπικὸ δεδομένο; 130, 3. 3. Θαμῶνας τῶν παραθύρων, 131, 4. Ἐλλειμμα ἡθους; 132, 3. 5. «Ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οικονομίας σου», 133, 3. 6. Πομπές καὶ «πομπές»!... 134, 4. 7. Τόση ὑποκρισία; 135, 3. 8. «Ἐκ τῶν λόγων σου...», 136, 6. 9. Τσαλακωμένος, 137, 3. Γιάννη Λάμπρου: Υπόμνημα... 138, 139, 2. Κατηγορῶ δημόσια τὸ Χριστόδουλο! (1), 141, 3. Κατηγορῶ δημόσια τὸ Χριστόδουλο! (2), 142, 3. Κατηγορῶ δημόσια τὸ Χριστόδουλο! (3), 143, 3. Κατηγορῶ δημόσια τὸ Χριστόδουλο! (4), 144, 3. Κατηγο-

Ἄλλά, ταυτόχρονα, αἰσθάνομαι, πὺς βρίσκομαι βουτηγμένος στὸ βοῦρκο, γιατί καθημερινὰ ἀκούω τέτοια σενάρια, πού μέ μολύνουν. Καὶ ξέρετε, ποῦ καταλήγω; Κάθε φορά, πού βλέπω ξένο παπά, ἀναδιπλώνομαι καὶ κουμπώνομαι. Ἀποφρεῖνω ἀκόμα καὶ νὰ τὸν πλησιάσω καὶ νὰ τοῦ φιλήσω τὸ χέρι.

Γέστε μου, ἔχω ἄδικο;

Ὁ Νεωκόρος

ρῶ δημόσια τὸ Χριστόδουλο! (5), 145, 3. Κατηγορῶ δημόσια τὸ Χριστόδουλο! (6), 146, 3. Κατηγορῶ δημόσια τὸ Χριστόδουλο! (7), 147, 3.

Συνεργάτες

Σχολιαστοῦ: Ἀρχιερατικοὶ διάλογοι, 124, 10. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Εὐθύνη-ἐξουσία-ἐλευθερία, 124, 12. Συν.: Διαπιστώσεις, ἀγωνίες καὶ προβληματισμοί, 125, 12. Κ. Μείχανετζίδης: Μνήμη Πιπρίμ. 125, 15. Συν.: «Ἡ στερνὴ μου γνώση...». 126, 11. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Βαβέλ καὶ Πεντηκοστή, 126, 13. Συν.: Ἐπισημάνσεις καὶ διευκρινίσεις, 127, 11. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Τὰ πάθη τῆς ἀπμίας, 127, 14. Σχολιαστή: Προσδοκίες καὶ ἀπογοητεύσεις, 128, 13. Σχολιαστή: Ὁ μύθος γιὰ τὸν «ἱερωνυμικό» Νόμο 214, 129, 10. Συν.: Τό χρονικό τῆς ντροπῆς, 130, 11. Π. Ἀλεξίου Young, Ἡ ὑπακοή καὶ ὁ λαϊκός, 130, 14. Σχολιαστή: Ἐκκλησιαστικό «Νηπιεῖν»... 131, 12. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Ἐκκλησία καὶ θεσμοί, 131, 14. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Τό Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, 132, 11. Συν.: Ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη ὡπνῶν ττουσα», 133, 14. Συν.: Δηλώσεις, ἀπολογίες, διάλογος, 134, 11. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Τό Μυστήριο τῆς Συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας, 134, 14. Σχολιαστή: Ἄλλα τότε... ἄλλα τώρα, 135, 11. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Τό Μυστήριο τῆς ἱερατικῆς αὐθεντίας, 135, 14. Σχολιαστή: Ἐτερόκλητα θέματα μέ κοινὸ παρονομαστή, 136, 14. Ἐνα λαϊκὸ μέλος τῆς Ἐκκλησίας, Ἡ χρυσὴ καρφίτσα, 137, 12. Συν.: Μακαριώτατε, ὄχι ἄλλος διχασμός, 137, 14. Σχολιαστή: Ἀποτίσις δηλώσεων ἐνός νεοεκλεγέντος Μητροπολίτη; 140, 12. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Τό Μυστήριο τῆς διακονίας, 140, 14. Συν.: «Τό δίς ἐξαμαρτεῖν...», 144 12. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Τό βδελύγμα τῆς ἐρημώσεως, 144, 14. Πρωτοπρεσβυτέρου: Συμπτώματα Παπισμοῦ ἀνάμεσά μας, 144, 16. Σχολιαστή: Δέν φοβεῖσθε τὸ Θεό; 145, 11. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Τό Μυστήριο τῆς Θείας Λατρείας, 145, 14. Συν.: Ἐκκλησιαστικὲς ἀκυρότητες, 146, 12. Ε. Χ. Οἰκονομάκου: Τό Ὀλυμπιακὸ ἰδεῶδες, 146, 15. Σχολιαστή: «Ἐξ οἰκείων τὰ βέλη», 147, 11.

Ντοκουμέντα

Ἐνημερωτικό; 140, 9. Ἀπόφαση 3839/2-6-04, 140, 10.

Νεωκόρος

Νεωκόρος καὶ Ντετέκτιβ, 129, 14. Ὁ ἀνιδιοτελής, 132, 13. Πάω νὰ σκάσω... 147, 13.

Ψιθυροί

Οἱ ἀποσκευές, 124, 15. Πά νὰ μὴ ξεχνᾶμε, 124, 15. Καὶ ἡ Πράξη τοῦ 1928, 124, 15. Λήξη ἀνακωχῆς, 125, 16. Τό μήνυμα τῆς σιωπῆς, 125, 16. Ἡ ἀπορία, 129, 16. Τὰ κούφια ταξίματα, 129, 16. Τὰ παχειὰ λόγια, 132, 16. Καὶ τὰ ἰσχνὰ ἔργα, 132, 16.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἀδελφοί μου καί ἀναγνώστες τῆς Ἐλεύθερης πληροφόρησης,
Ἐπιτρέψτε μου νά ἐπενδύσω τίς θερμές εὐχές μου γιά τή μεγάλη
γιορτή τῆς σαρκώσεως τοῦ Κυρίου μας, μέ ἓνα ἀπόσπασμα, δανεισμέ-
νο ἀπό τή σοφή καί χαρισματική ἐμπειρία τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύ-
μων.

(Κείμενο)

«Βρέφος βλέπω καί Θεόν μου γνωρίζω, βρέφος θηλάζον
καί τόν κόσμον διατρέφον, βρέφος κλαυθμηρίζον καί κόσμῳ
ζωήν καί χαράν χαρίζόμενον, βρέφος σπαργανούμενον καί
τῶν σπαργάνων με τῆς ἁμαρτίας λυτρούμενον, βρέφος ἐν
ἀγκάλαις μητρός μετά σαρκός ἀληθῶς ἀνελλιπῶς ἐπί γῆς,
καί αὐτόν καί ἐν κόλποις τοῦ πατρός ἀληθῶς καί ἀνελλιπῶς
ἐν οὐρανοῖς».

(Μετάφραση)

Βλέπω ἓνα βρέφος καί σ' αὐτό ἀναγνωρίζω τό Θεό μου.
Ἕνα βρέφος, πού θηλάζει καί πού, ταυτόρονα, διατρέφει
ὁλόκληρο τόν κόσμο. Ἕνα βρέφος, πού κλαυθμηρίζει καί
στόν κόσμο χαρίζει ζωή καί χαρά. Ἕνα βρέφος, πού τυλίγεται
στά σπάργανα καί μέ λυτρώνει ἀπό τά σπάργανα τῆς
ἁμαρτίας. Ἕνα βρέφος, πού βρίσκεται ἀδιάκοπα καί ἀληθινά,
μέ τή σάρκινη παρουσία του, στή γῆ καί στίς ἀγκάλες τῆς
μητέρας καί ὁ ἴδιος βρίσκεται ἀδιάκοπα καί ἀληθινά στούς
κόλπους τοῦ Πατρός, στούς Οὐρανοῦς.

(Κυρίλλου Ἱεροσολύμων)